

Rækker af to eller flere Ruser holdes en fri Aabning ind mod Kystejerens Redskaber af mindst 100 Favne (188 Meter). Enkelte Ruser kunne sættes i en Afstand til Siden fra Ruserækker saavel som med en indbyrdes Afstand af 50 Favne (94 Meter), men skulle dog altid sættes saaledes, at de i Retning ind mod Kystejerens Redskaber have en fri Aabning mellem sig af 50 Favne (94 Meter).

Vaad, Bundgarn og staaende Sildenedgarn skulle holde sig i samme Afstand fra Kystejerens Aalegaarde, Aaleruser og Aaleruserækker som foran foreskrevet for Redskaber tjenlige til Aalefangst.

Andre Redskaber, der ej ere tjenlige til Fangst af Vandreaal, maa ikke udsættes eller bruges nærmere Kystejerens Aalegaarde, Aaleruser og Aaleruserækker end 50 Favne (94 Meter) fra Fangesiden og 20 Favne (38 Meter) fra Læsiden, herfra dog undtaget Krøge og Redskaber til Fangst af Hummer og Østers. Ruser, hvis Masker ikke ere 2 Tommers (50^{mm}) Længde strakt Maal, anses for tjenlige til Fangst af Vandreaal. I de vestjydske Fjorde fastsættes dette Maal til $1\frac{1}{4}$ Tomme (33^{mm}).

Den Fiskeriberettigede er forpligtet til, saafremt han i det paagældende Efteraar vil benytte sin Ret, inden 1. August at have udsat den yderste Hovedpæl og desuden en af de inderste Pæle, der tilligemed Hovedpælen kan angive Fiskeredskabets Retning, og inden 1. September at have udsat Rad og Ruser i fiskedygtig Stand. Hovedpælen skal rage 4 Fod (12^{dem}) over Vandet ved daglig Vandstand og paa Toppen være forsynet med et mørkt Flag. Beskyttelse for Fiskeriet finder kun Sted, medens Fangeredskaberne ere udsatte. For de Fiskere, der ikke have særlig Adkomst til efter 1. August, henholdsvis 1. September, lovlig at udsætte Aaleruser og Aaleruserækker, gælde de samme Afstandsbestemmelser, som ovenfor ere bestemte for Kystejernens og andres med særlig Adkomst udsatte Aalegaarde og Aaleruserækker.

Foranstaaende Bestemmelser komme ligeledes til Anvendelse, hvor den heromhandlede Fiskeriet er adskilt fra den tilstødende Grund.

For Limfjorden og øvrige Fjorde og Vige samt for saadanne Indvande, for hvilke Vedtægt kan oprettes (jfr. § 43), nedsættes de foran nævnte, for de aabne Kyster fastsatte Afstande til det halve. Saafremt der fra Kystejerens eller Fiskeres Side findes Anledning til at søge Ændring i disse Bestemmelser, kan den paagældende til Fiskeriinspektøren fremsætte Begæring herom. Fiskeriinspektøren skal da anmode Retsbetjenten i den Jurisdiktion, der af ham skønnes at have den største Kyststrækning til det omhandlede Fiskevand, om at udmelde 2 sagkyndige Mænd, hvoraf den ene skal være næringsdrivende Fisker, den anden Kystejer (Aalegaards-ejer), til sammen med Fiskeriinspektøren som Formand at indtræde i en Kommission med det Formaal nærmere at undersøge og paadømme det paaklagede Forhold. Kommissionen afholder i den Anledning *efter* fornøden Bekendtgørelse med mindst 14 Dages Varsel et eller efter Omstændighederne flere offentlige Møder for at give saavel Fiskere som Kystejerere Lejlighed til at paatale deres Tarv. Herefter fastsætter Kommissionen efter sit bedste Skøn alle fornødne Afstandsbestemmelser saavel udad som til Siderne, afpassede efter de lokale Forhold, dog saaledes, at de i nærværende Stykke fastsatte Afstandsbestemmelser kunne nedsættes men ikke forøges udover de Afstande, som i nærværende Paragraf ere fastsatte for de aabne Kyster.

Kommissionens udmeldte Medlemmer oppebære, foruden Godtgørelse for Rejseudgifter, 6 Kr. daglig i Diæter. Udgifterne hertil udredes af Statskassen.

De foranstaaende Bestemmelser berøre ikke den videregaaende Ret til Aalefiskeri, der maatte tilkomme nogen ifølge særlig Adkomst. Retten til Fiskeri i de af